

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

L'ideal "sacrosanto: de l'Espanya troglodítica.

Receptor RADIO CLIMO

enxufable al corrent, sense antena

Ramon Climent

Consell de Cent, 266 :: Telèfon 23058

PREU: 400 PESSETES

VIES URINÀRIE

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Per a soltar i malmetre de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

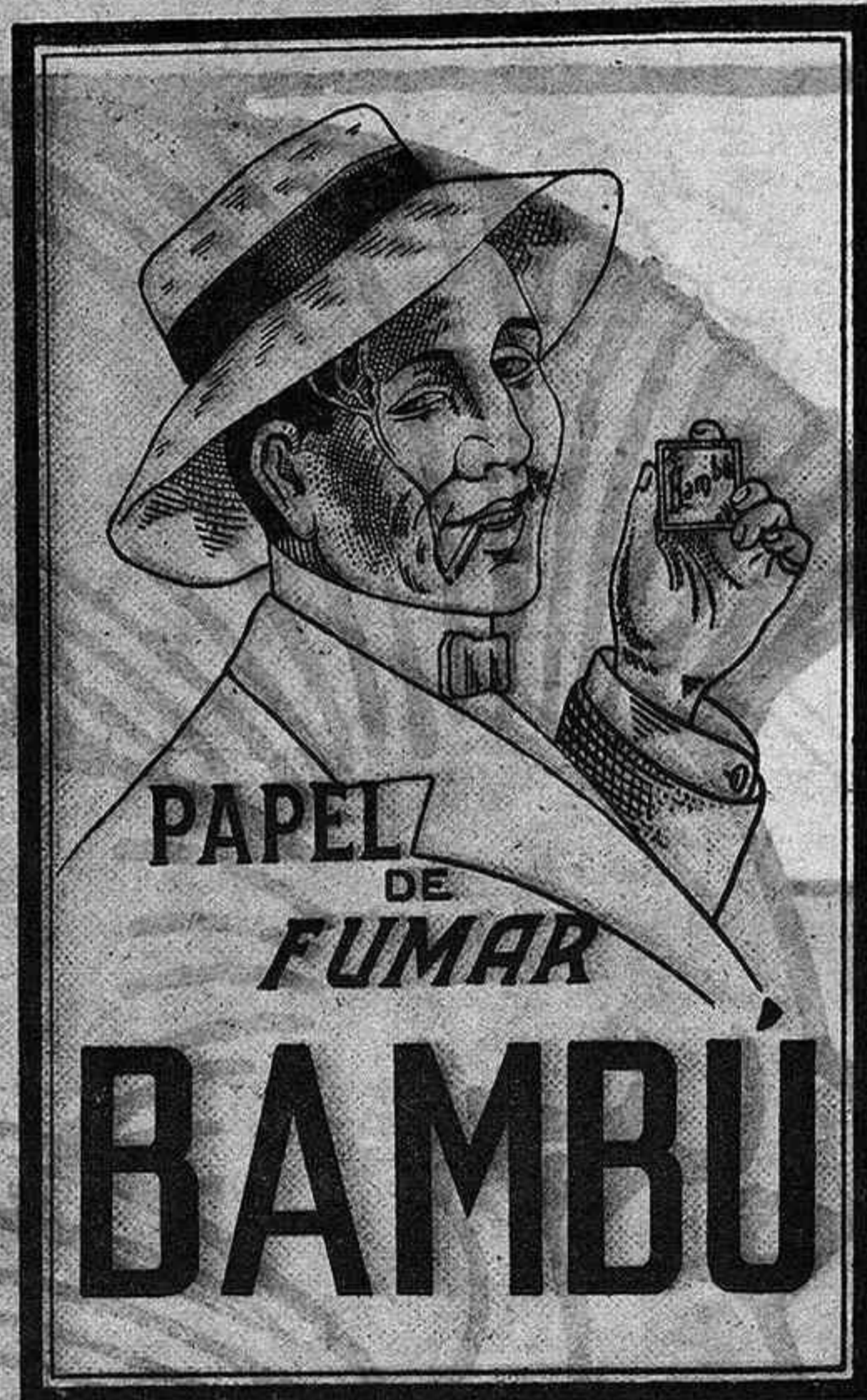
vies urinàries: *Blenorria* (puegalons), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota*, *militar*, etc., de l'home; i *oncolitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluxos*, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els *Caixats* del Doctor Soivre. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugles, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avari...), *enemes*, *herpes*, *ulceres*, *varicoses* (llagues de les cames), *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les *Pindoles* depuratives del Dr. Soivre, que són la medicació depurativa real i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polusions nocturnes*, *espermatorrea* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fadiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les *Gragees* potenciades del Dr. Soivre. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franquex a *Ofticines Laboratori Sòkatarq, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona*, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de les dites malalties.

PAPEL
DE
FUMAR
BAMBU

L'ESQUELLA DE LA TORRÀTXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

Es tornen a trobar els amics de la setmana passada

El Pessimista. — ...Vol dir? Vol dir?
L'Optimista. — Però ¿que no ha llegit el discurs de Lerroux?
El P. — Sí que l'he llegit.
L'O. — I què?
El P. — Què vol que li digui? No l'he entès gaire bé. Sembla que diu que existeix el fet diferencial, que cal resoldre el plet català; però com que els seus amics tenen opinions contràries, els deixa lliures perquè votin el que millor els sembli, la qual cosa vol dir que si tots ells són unitaristes rabiosos, facin el que els sembli; i que en un problema nacional com és aquest, el millor, en lloc de fer un acte de partit, és dir que aquest partit no té criteri davant d'aquest gran problema nacional...

L'O. — Vostè veu les coses massa apassionadament. Veu, en això Nicolau d'Olwer té raó. Ha dit que Lerroux ha fet un acte de bon republicà. Si hagués volgut un èxit fàcil i sencer, havent-se oposat a la qüestió catalana, hauria tingut darrera d'ell tota l'opinió mediocre d'Espanya, que hi està en contra. S'ha estimat més el comentari cru de Unamuno i la insatisfacció de molts que esperaven un acte de dura crítica de l'Estatut que no pas l'èxit fàcil que hauria estat fer un gran discurs "patriota"...

El P. — I bé, què en quedarà?

L'O. — Miri, els discursos de totalitat només serveixen perquè uns quants senyors facin uns discursos grandiloqüents d'aquells que resten com pàgines antològiques. És precís que aquests homes hi diguin la seva opinió, perquè si no, creuen que el país es sentiria defraudat. És a dir, que han de parlar les grans belles testes. Després, un bon dia, acabat el discurs de totalitat, es passa l'articulat, i llavors els parlamentaris ja estan cansats de tants discursos, i només es queden al saló de sessions els nyic nyics oposicionistes i algun que altre diputat de bona fe. Els altres ja han fet el que devien: aplaudir, fer negacions amb el cap, interrompre, i protestar. Allò que en llenguatge parlamentari se'n diuen *murmullos*.

El P. — Però, vol dir que en l'articulat no ens el retallaran massa?

L'O. — En això de l'Estatut, "un" Estatut, ha d'ésser íntegre o retallat, etc., etc., la gent parla massa i no sap ben bé el que diu. Tindrem un Estatut d'autonomia. Serà aquest? Serà un altre? Què vol dir això? Vol dir que ens

l'han de retallar? Però és que ningú no ha hipotecat mai el seu futur polític? Però és que el partit socialista, per exemple, ha hipotecat, a l'aprovació de la Constitució espanyola, el seu programa revolucionàriament social i polític? Però, és que Catalunya ha fixat en l'Estatut la definitiva evolució? No hi ha ningú que fixi, avui, el que ha de fer en el futur. El futur no es pot pas hipotecar. Si els socialistes es juramentessin a complir per sempre la Constitució espanyola de 1931, es vendrien llur consciència i llur programa polític. Deixi que ens donin una autonomia administrativa i política. Després, amb el temps, les coses evolucionen.

El P. — Vostè confia massa en el temps

L'O. — Jo confio en l'exemple del passat, per a endevinar més o menys el que pot succeir en el futur. Si vostè hagués llegit, com molts catalans, la "Història de l'hegemonia catalana en la política espanyola" del solitari de Martorell, Francesc Pujols, veuria com Catalunya, des de fa cent trenta-dos anys, dona la pauta a tota la política nacional. D'ací va sortir el crit de l'Espanya Gran, el sindicalisme, el Cop d'Estat, la República, i ara surt, d'amagat, el principi fonamental de la futura República federal. Quan Catalunya tingui el seu Estatut, moltes altres regions — diguem-ho així, perquè no es molestin — també el voldran. Serà València, serà Bascònia, serà Galícia, serà Aragó... Quan totes aquestes regions — tornem-hi — s'adonin del benestar que significa el "self-government", aniran com prenent l'errada que va ésser retallar l'Estatut inicial. Hi haurà una generació superior a l'actual que no comprendrà com hi ha hagut diputats tan ximplès que no hagin fet una estructura federal del país, i la Constitució serà revisada i transformada...

El P. — M'ho posa massa llarg i massa estructurat... I el comunisme? I les noves formes de govern?

L'O. — Sempre que siguin per avançar, a mi no m'espanten...

El P. — Ah, vostè també és dels que "comunegen" una mica...

L'O. — No es tracta d'això; es tracta de considerar que els pobles avancen sempre.

El P. — Ja, ja; però tot això és molt llarg, i l'Estatut és una cosa d'avui en dia...

L'O. — L'Estatut, "un" Estatut, el tindrà Catalunya en acabar el mes que ve. Catalunya tindrà Parlament propi el mes d'agost, passi el que passi.

El P. — Veu, això ja és una dada.

L'O. — Que no ho creu?

El P. — La veritat, no...

L'O. — Juguem-nos-hi una ampolla de xampany.

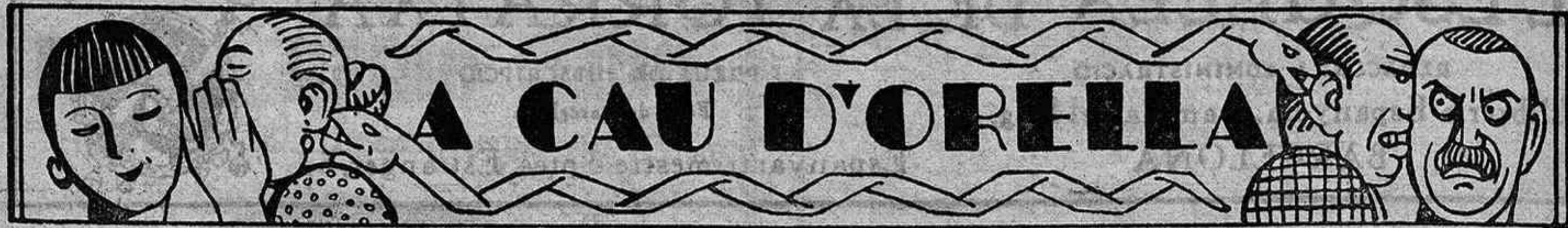
El P. — Fet.

L'O. — A la salut de l'Estatut aprovat a les Corts Constituents en el mes de juny de 1932!

El P. — No brindi, encara; esperi's a què hagi parlat l'Azafra.

— No hi tinc cap inconvenient.

FRANCESC MADRID

Campanes...

El senyor Lerroux, en el seu darrer discurs al Parlament, deia que ell hauria volgut que s'haguessin repartit milions i milions d'exemplars de l'Estatut, per tal que així l'haguessin pogut llegir tots els espanyols...

Això no té res de particular. El ho del cas, però, és que, aleshores, l'únic espanyol que no l'hauria llegit fóra el senyor Lerroux. Hi ha, en efecte, en el seu parlament, una cosa evident: I és que, de l'Estatut, no en coneix pas el text.

Ha sentit campanes... sense saber on tocaven.

Recança

El "caudillo", en aquest discurs, ha davallat a detalls potser no massa brillants. Afirmà que en el seu temps, a Barcelona, fou tan combatut, que fins arribà un moment que la seva criada no va trobar qui li vengués "los menesteres necesarios para su despensa".

Comprenem la desolació del senyor Lerroux, perquè això de la "despensa" ha estat sempre la seva flaca. Però ens sembla que exagera...

No obstant, sí recordem, sobre això, una anècdota curiosa. Un dia que la seva criada —una aragonesa— comprava a la Boqueria una llagosta magnífica, la peixatera, indignada amb el regateig de la noia, va quadrar-se:

—Apa, vés a fer p... —li va dir, tota furiosa, ficant sota el taulell el saborós crustaci.— Després anirà dient el teu amo que només menja arengades.

I no li va voler vendre la llagosta.

Al·locució

Amb motiu de la festa de Corpus, hem rebut la següent allocució:

"Catòlics: Els Bisbes, canonges i capellans, generals retirats i regidors de la Lliga, enguany, que no podreu celebrar, com Déu mana, fent el gegant per la ciutat, la diada de Corpus, us preguem d'exterioritzar els vostres sentiments endomassant els balcons.

"Poseu domassos, cristians, força domassos: treure domàs el dia de Corpus, serà com treure una mica de bilis fora del cos.

"Feu-ho, cristians! Feu-ho pel Rei i per Nostre Senyor!"

El republicanisme de Maura

Als passadissos del Congrés parlen Lluís Companys i Miquel Maura. Miquel Maura està molt indignat i diu que ningú no pot dubtar del seu republicanisme. Lluís Companys, somriu.

Maura, cada vegada més indignat, diu:

—Ustedes están pidiendo que salte, y saltaré.

Aquests propòsits, en un ex-ministre, ens semblen un xic estranys. El senyor Maura deu estar empeltat de llagosta. Però cal recordar que hi ha una època que les llagostes intoxiquen. Deu ésser quan volen fer professió de fe republicana.

El senyor Ventosa i Calvell

El senyor Ventosa i Calvell, darrer ministre de finances d'Alfons XIII, ha fet un discurs dient un grapat de poca-soltes. El senyor Ventosa i Calvell és un dels homes més ignorants que hem conegut. Ja és hora de dir les coses pel propi nom. A més a més, el senyor Ventosa i Calvell és un covard. La demostració és aquesta: ha fet quatre discursos pels pobles d'Espanya, contra la República. No ha tingut el valor de parlar de l'Estatut. I l'han aplaudit, precisament, a tot arreu, els públics que s'aixequen contra Catalunya, en aquesta hora tan plena de possibilitats estatutàries. Ell havia d'haver-los parlat de l'Estatut, a tota aquesta gent que l'aplaudia quan malparlava de la República.

Pobra gent, la de la "Lliga"! Semblen meuques ja velles que ni amb pintura les vulguin enlloc!

Aparteu-vos que ha parlat un enemic de l'Estatut

Per Barcelona corre un xicot, que gairebé ni la família no en fa cas, un minyó que sembla que es diu, no n'estem segurs, ni ell tampoc, Delfin Villàn Gil. Aquest noi és un d'aquests "mentecatos", per dir-ho en "la hermosa", que fa couplets i viu de donar coba a la gent. Ara, de cop i volta, li ha entrat el patriotisme i ha dit que "el Estatuto es un engendro". Potser aquest és el cop més mortal que se li

ha fet a l'Estatut. Es terrible. Potser no ens el donaran. L'article de Delfin Villàn, que és l'autor d'aquell couplet que deia "Paraguay hermoso" i de quasi tot el repertori de la Mercedes Serós — ho advertim ara, perquè, com que ha de debutar ara al "Poliorama", el públic sàpiga què és el que deu anar a aplaudir —, és un article terrible. Terrible. El senyor Delfin és un pobre mort de gana amb desigs que la gent el miri.

—Té, quisso... Aquí tens un terrosset de sucre. Pren-lo. Apa, i ara cap a casa... A fer bondat. I parlar del que sàpigues. Vols dir que saps alguna cosa?...

L'Acció Catalana es dissol

La Unió Democràtica de Catalunya s'ha fet amb "débris" de l'Acció Catalana. Ells, vinga dir que són els més savis, els més intel·ligents, els més simpàtics — com deia Carles Soldevila en el "full de dietari" del dia 11 d'abril de 1932—; però ells, vinga ésser arconats per tota la gent... I és que els homes volen mascles o femelles; el que no volen són tipus d'aquests que, en política, fan el mateix efecte que certes "marionetes" del carrer del Cid.

Teatre subvencionat

Ha estat subvencionat el Romea Teatre Català. Els còmics estan a cinc sous. Fan altra volta "La morena de Coll-Blanc". Ens sembla bé que ho subvencionin. A la "Comédie-Française", que també és un teatre subvencionat, han fet, aquests dies, el "Hamlet", que, fet i fet, es pot comparar amb l'esforç del senyor Màntua en escriure "La morena etc..." Els teatres subvencionats, el Romea i la "Comédie-Française", sempre estan al davant de tot gest de bon gust i de bon to. Felicitem alhora el senyor Fabre, de París, i el senyor Daví, de Barcelona.

No pot ésser

S'ha trobat molta dinamita. S'han trobat moltes bombes. S'ha trobat el pla d'un complot monàrquic. Ço que encara no s'ha trobat és el sistema perquè sigui alcalde Joan Casanoves sense que ho deixi d'ésser Jaume Agudé.

Abans del discurs

—Ací tenim l'home que ha de salvar les dretes.

Després del discurs

—Marxem si no volem rebre...

EL CORPUS D'AHIR I EL D'AVUI!

No som pas revolucionaris professionals, no som pas demagogs, no estem afiliats a la F. A. I. No, no, senyors; posin-se tranquils; som burgesos, uns infectes burgesos, amics d'aquestes dues coses que avui escassegen, i no pas per culpa de la República: la tranquil·litat i els bons aliments.

Però, a pesar de tot, els preguem que ens permetin, en aquest Corpus de 1932, recordar aquell altre Corpus anomenat de Sang. Podem prometre solemnement que no ho fem amb mala intenció. Altrament, el de la sang no és un espectacle massa del nostre gust. Sobretot a Barcelona, on, quan manava la gent d'ordre, la gent com cal, la gent veritablement respectable i digna d'estima i d'admiració, ja se

n'havia vessat prou i massa, de sang. Però deixeu-nos recordar aquell Corpus de Sang que només serví perquè corregués un xic més de sang a Barcelona i perquè, després, quatre poetes neules tiressin als Jocs Florals. Perquè la mort del comte de Santa Coloma—que era un Martínez Anido de menor quantia—no té importància. Si no l'haguessin liquidat els segadors, l'haurien liquidat uns altres. Perquè sempre arriba l'hora de la liquidació per als comtes de Santa Coloma. Ja ho diuen els castellans: A cada puerco le llega su San Martín.

Han passat molts anys, i el record d'aquell Corpus de Sang va esvaint-se. Avui vivim una època més assenyada i tranquil·la, i la sang és substituïda per la ginesta.

Del Corpus, ultra la ginesta, en queden els paperets. I els domassos als balcons: els domassos que han esdevingut armes de combat contra la República. Qui no pot combatre amb armes veritables, combat amb draps. I en queden les trampes. Les trampes i els

domassos tenen encara una certa importància no gaire agradable.

Tot lo altre no és més que un pretext per a interrompre el trànsit de la ciutat, suar i embrutar els carrers.

VIRAI

Commemorant el mestre Rusiñol

Dissabte, a les 7 del vespre, a l'estatge del "Círcol Artístic" i coincidint amb la clausura de l'Exposició-homenatge del que fou il·lustre amic nostre l'eximí Santiago Rusiñol, el nostre particular amic l'erudit crític d'art Miquel Utrillo, donarà una conferència sobre l'obra del plorat mestre, intitulada "Els ambients de Santiago Rusiñol".

L'acte per al qual ja s'han cursat les invitacions, promet ésser un èxit. Les nostres primeres autoritats han promès llur presència.

Al "Círcol Artístic" i al seu President, Pere Casas Abarca, la nostra felicitació.

POLÍTICA I MINISTRACIO

(El Govern de la Ciutat)

Les sessions per ràdio

No es pot fer olla d'una manera contínua i indefinida. De la mateixa manera que fins en l'amor, cosa tan agradable, hi ha moments d'ermbaf, en els crits i en els escàndols, en l'olla, en una paraula, tan agradable o més que l'amor, hi ha dies d'esgotament. I per això la sessió de la setmana passada, que seguia a l'enorme sagarrada de l'anterior, fou tranquil·la i curta. Si no hagués estat per l'hora que es dedicà al reglament dels empleats, s'hauria acabat tot seguit. No obstant, però, tot i aquesta hora, es plegà d'hora, i, refets ja, esperem, quan escrivim aquestes ratlles — com diuen els enviats especials —, que la sessió que haurà tingut lloc dimecres passat, que per nosaltres encara té tot el misteri del demà, serà suficientment tumul-

tuosa per a satisfer totes les exigències.

Perquè cal advertir que la sessió passada, que quan els lectors llegiran aquesta crònica serà ja avantpassada, fou curta, però substancial, ja que en ella "es prengué, per unanimitat, un acord importantíssim, transcendentíssim", dit en poques, poquíssimes paraules, com diria En Giralt. Es prengué *nada menos* que l'acord de radiar les sessions. I fou pres per unanimitat!

Quan aquestes ratlles surtin a la llum de la impremta (?), la cosa ja serà un fet, o "estarà essent" un fet, perquè dubtem que, amb l'afany de publicitat que tenen, ara com ara, els regidors, la sessió s'acabi al cap de tres dies d'haver-se començat, i sembla que ja aquest dimecres funcionaran micròfons i altaveus.

De moment, no hi ha cap mena de dubte, la cosa serà un èxit; tothom voldrà sentir la sessió, i el president no s'entendrà de feina anomenant els regidors i els regidors anomenant-se l'un a l'altre. Desapareixerà l'apellació corrent S.S. o S.C. (sa senyoria o sa ciutadania, com deien al principi), i quan es diguin el nom del porc, l'hauran de fer precedir del nom de casa per evitar confusions, donada la composició del Consistori.

Els bars es convertiran en tribunes públiques, i els pobres veïns dels bars hauran d'aguantar la "tabarra" fins que els regidors estiguin tips d'administrar la ciutat i els seus interessos.

En això, però, hi ha un perill, i és que aquestes radiacions es converteixin en partides de joc amb apostes mútues, ja que cada votació, cada discurs, cada escàndol, i fins l'hora d'acabar, podran ésser objecte de juguesca.

Ara, que, ben mirat, el radioient no s'ha pas de fer massa il·lusions, perquè el president, vetllant pel prestigi de la Corporació, tancarà el micròfon tan bon punt comenci la brega o vagi a parlar algú comprometedor de tradició. Com que això els regidors no ho sabran, faran mil filigranes, tot pensant-se que fan míting, i això farà que la tribuna pública del saló de sessions sigui encara més cotitzada que abans. Ara, que, amb l'Ajuntament que hi ha, per fer aquests tancaments i obertures d'aixeta caldrà ésser un veritable virtuós, perquè serà tan difícil de disfressar les sessions com que entri al cel un ric, i ja ens diu l'Evangeli que això és més difícil encara que no pas que un camell passi pel forat d'una agulla de cosir.

Amb tot això, serà cosa ben curiosa de veure la reacció del públic i, sobretot, la reacció del poble. Alliberat aquest de la tutela dels diaris de partit, que donen tots informacions tendencioses, o dels diaris d'informació, que no donen cap mena d'informació, el poble veurà, o sentirà, d'una manera crua, el que passa a la Casa Gran, i aleshores, què succeirà quan vinguin unes noves eleccions? S'hauran acreditat tant tots els partits que actualment administren la ciutat, que fins hi haurà esperances que el pobret Partit Catalanista Republicà arribi a treure un regidor. Però, i els altres quaranta-nou, d'on sortiran? Misteri...

CAMPANETA

L'amor a l'Ajuntament

—On vas amb aquest Cupido?

—Vui proposar que el posin a l'escut barceloní, en lloc de la rata pinyada...

A CONTRA CLAROR

EL VENTALL DEL POETA

Deia Nietzsche que "la constància en el sistema és una falta de lleialtat"; i aplicant aquesta alta afirmació a unes petites coses, m'escau d'interpretar-la en el sentit que quan ens calgui rectificar quelcom que abans tenien com a cosa certa, el més sincer i noble és fer lleialment la rectificació. Jo en trob, de certa manera, en aquest cas, puix havent-me passat mitja vida blasfemant de la literatura nímia, del preciosisme, de la poesia amb clau, dels jeroglífics mètrics, de les abstraccions rimades, dels entreteniments puerils, tot ço que havia qualificat fa ja molt temps de "literatura de ventall per a dames", em veig obligat, per l'impuls de la pròpia convicció, a retractar-me, en part de les meves antigues opinions. Així com Anatole France exposa, en un bell conte, el cas d'aquell joglar que no sabia res, fora del seu arriscat ofici, i que, volent servir la Verge, no pogué fer altra cosa en el seu obsequi que dansar entre les puntes de les dagues nues, els poetes de Catalunya, els vells i els de les noves promocions, els fidels als ritus anacrònics i els inquietos recercadors de fórmules estètiques més acordades amb l'esperit del temps, fa set anys que, en un dia de primavera, estampem uns versos amb to de madrigal i amb aire de minuet en uns frívols ventalls. Acatament a la feminitat? Joc amable com a repòs de treballs transcendents? Delicada col·laboració al gest d'un botiguer intel·ligent i de bon gust? Pot ésser tot això, i és, en realitat, quelcom més. El poeta que cada any escriu versos per als ventalls de Can Vilaró, el botiguer que els exposa amb tots els honors, com un estol de veles desplegadas al vent, el comprador que els adquireix a un preu que no es cotitza a Llotja, i la dama posseïdora, a la fi, d'aquests joiells, banals per naturalesa, realitzen, en conjunt, d'una manera senzilla i gens complicada, un acte de companyonia i de solidaritat generosa i cordial. Perquè no tothom ho sap, i cal dir-ho, la festa del Ventall del Poeta va néixer en plena dictadura, quan la presó i l'exili sostreïa de la vida civil i de les activitats patriòtiques els ciutadans més purs i més abnegats en la defensa de llurs ideals. En aquells temps d'opressió, no era lícit practicar tan solament la primària virtut cristiana d'a-

judar els captius, puix l'autoritat militar primer i la in-civil després, privaven de fer recaptés per tal d'alleugerir la situació dels perseguits per la dictadura. Llavors nasqué el pietós subterfugi de la festa del Ventall del Poeta, i amb el producte de la venda dels ventalls oferts al més dient entr'els iniciats, hom socorria en ço possible, d'una manera digna i gens humiliant, les necessitats més peremptòries dels nostres reclusos i exiliats. Hi hagué qui va dir que ço que calia, en aquells moments d'ignomínia, era fer versos damunt de timbals i no pas en les barnilles trencadisses d'un ventall femení. La frase era bonica; tenia quelcom de Tirteu i podia significar una conducta; però ni els timbals ni varen sonar ni a so de tabals no s'agafen llebres, com diu el refrany popular. Durant cinc anys, llargs com l'eternitat, el Ventall del Poeta va portar una alenada reconfortant i amorosa als perseguits per la dictadura.

Caigut el poder personal, administrat per Primo de Rivera i els seus, buides les presons i obertes les fronteres, la festa ha continuat amb el mateix esperit, però amb una altra aplicació. L'any passat fou dedicat a les ceguetes, i enguany se'n beneficiaran els nens de l'Asil de Sant Joan de Déu, víctimes les unes i els altres d'una fatalitat sense esperança d'alliberament. El parèntesi no és pas clos, per optimistes que vulguem ésser, i encara que no cal esperar-ho ni desitjar-ho, puix seria cruel i insensat fer mals averanys respecte d'un triomf que creiem just i, com qui diu, a l'abast de les nostres mans, no pecarem pas de rezelosos i d'excessivament cauts, si votem per la continuació indefinida d'una festa que, ultra ésser amable i bella, aplega els nostres malavinguts poetes en una obra modesta, però de conjunt, i que té, per damunt de tot, l'encís de la generositat fraternal i desinteressada.

Heu-vos aquí com elogia la festa del Ventall del Poeta un enemic irreductible de la literatura de ventall.

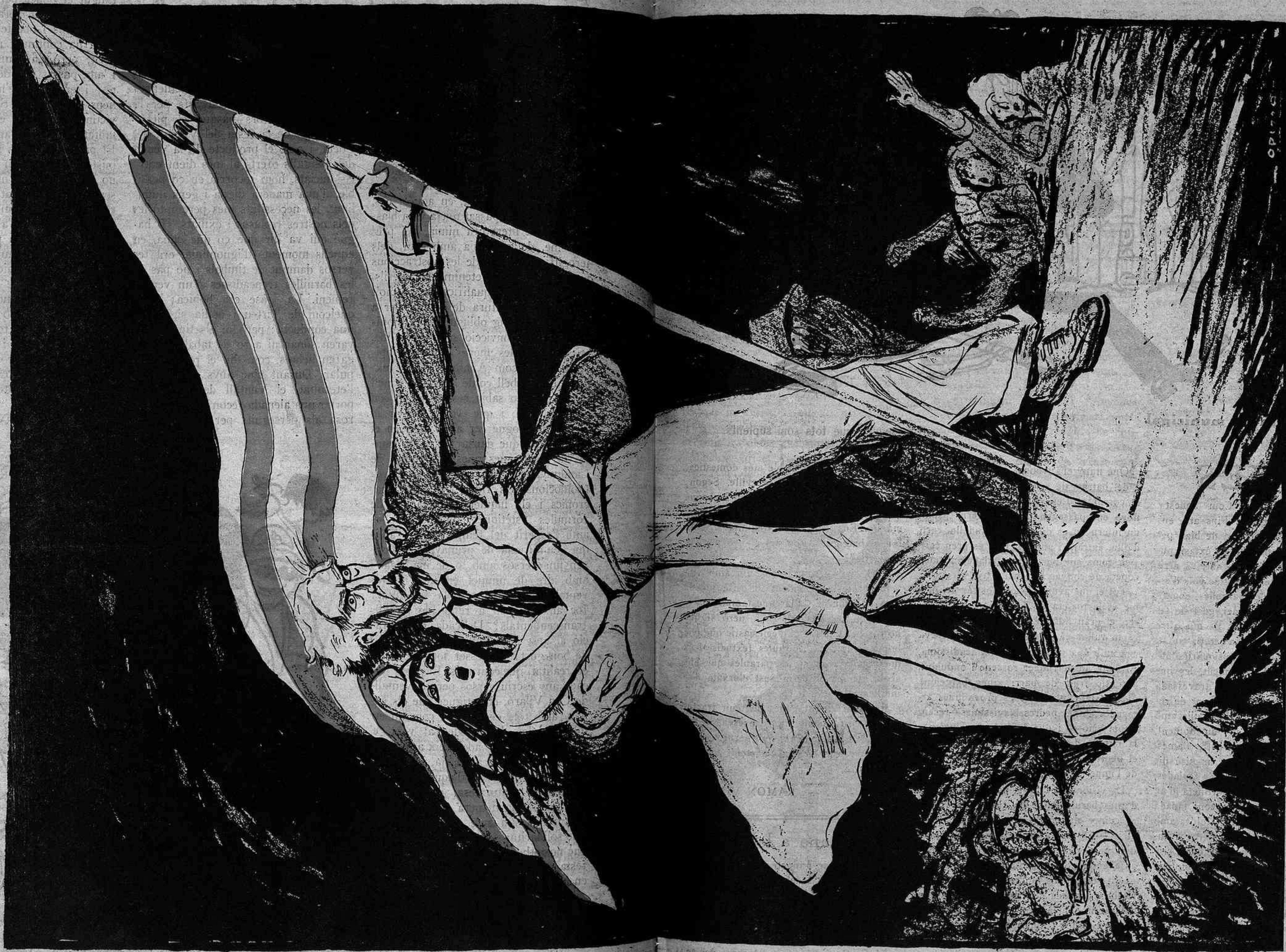
FRANCESC CURET

"La noche del sábado"

Com que les bruixes surten a la nit del dissabte, aquests volen destruir la llegenda...

Catalunya, Macià i l'Estatut

Malgrat tots el «imparcials», Unamunos, Royos, i Mauras, Catalunya té la seva voluntat i s'ha de respectar

Robert

L'Emperador municipal

FITXES

UNA VISIONÀRIA. Com aquesta, no n'havíem conegut cap. Fins ara, encara familiars les visionàries de blau per amunt, les que, tocades d'ala d'èxtasi, pujaven i es perdien. En retornar, us arribaven amb les sabates plenes de pols d'estel i portant damunt les parpelles, enganxat com una mena de rimel, gust de taronges d'hort angèlic i fins un que altre borboll de ploma d'ala de serafí.

També coneixíem les visionàries de l'esglai i de la nafra sangonant, les que us parlaven amb la llengua travessada d'espines i el rostre perlat de suor de retrat. Aquestes us enfocaven els ulls amb una llum de tió encès i, per un moment, us semblava que passéssiu entre flames.

Un amic ens ha portat a un sisè pis d'una casa de suburbi. Camps de teulades, vistos per l'esqueix d'una cortineta d'un blau marí fosquíssim. Llum com tapada per un pàmpol de capvespre. Mobles amb poagre i grinyol. Feta al moblatge i humida de penombra, ens rep en aquest sisè pis de casa de suburbi, i amb una untada afabilitat, la visionària.

Diguem, tot apressant-nos, que es tracta d'una visionària d'infern. Però d'una visionària especialíssima. Amb el botí que recull en les seves visions, es podria escriure un edificat tractat de la vida domèstica del diable.

Què lluny ens trobem del Leviatan africà o del batraci de verdors purulentes i d'ale corrupte! Les visions de la visionària nova ens passen per un infern casolà, un infern on es dina amb escudella, carn d'olla, entrant i postres, i on es pren cafè i es fuma un purot, tot paladejant una copeta de conyac infernal, "tres forques".

Tot el que avui ens pot mostrar del diable és la toaleta de l'avant-sopar. Posturèr, el gran Satà, el del "non serviam!", es fa rullar el plomall lleoní de la seva cua amb una permanent complicadíssima. El rulla un perruquer rossenc i ondulant, autèntic fruit de barri xinès barceloní. Mentrestant, el diable es prova unes arracades d'unes pedres blavíssimes—recent importació—, i que han de revolucionar la família diablera pel contrast que farà el blau del joell amb l'encavorcat fumós de l'imperi.

La visionària, com si no res, fa esment d'unes baralles que ha tingut Satà amb el cuiner major. "Les de sempre"—diu ella.—Es tracta d'un bon cuiner, però que peca per fer els plats dolços. Ens assabentem d'uns projectes de ball. Ens és dit l'èxit d'una modista nova, estrangeríssima, acabada d'arribar. Segons es veu, a l'infern, com pertot, escombra nova escombra millor i ningú no és profeta a la seva terra. Les modistes autòctones fan un gran xivarri contra la nou arribada.

De les visions que oïm traduir a la vi-

visionària en surt un diable més domèstic que el fantasma de Canterville. Segon ella, fa pocs dies que a l'infern hi hagué gran festa. Batejaren l'hereu del Magnat màxim. Ens atrevim a preguntar: "Com fou el bateig"? "Fou pel civil o per l'eclesiàstic"?

"Pel civil—i ara?"—ens diu amb violenta protesta la vident del sisè pis de casa de suburbi. "Clar que tampoc no el batejaren per l'eclesiàstic... però sí que ho fou per una mena d'eclesiàstic que feia bonic i molt fi". Paraules textuais. I la dona calla com si les paraules que ens acaba de dir posessin gust d'orxata d'ametlles a la seva boca.

Ens han vingut ganes de tenir tractes amb aquest Llucifer tan conservador, tan simpàtic i tan casolà! Amb seguretat que alguns vespres es deu entretenir tot fent solitari.

RAMON VINYES

La setmana a les fosques

Dos films de gangsters en una setmana: "Aristòcrates del crim", al Capitol, i "Los que danzan", a l'Urquinaona. A més de la seva excellent direcció i el seu ritme trepidant, ofereix el primer una interpretació molt notable per part de Ricard Cortez; el segon, a desgrat del seu argument hàbil i dels esforços d'Antoni

—Em sembla que tots som suplents.

Moreno i Maria Alba, no arriba a ésser una cosa reeixida.

Un altre gangster, encara: William Haines. Aquest, però, no usa altra metralladora que la seva simpatia. Bon film, si bé una mica allargassat, aquest de la Metro! Molt mogut, interpretat a la meravella i resolt—d'argument—al gust de tothom. El dinamisme de William Haines és, en 1932, preferible al de Douglas Fairbanks. Vegi's, per a comparar, el film d'aquest que passa al Fémina.

William Powell, en "El acusador de sí

mismo", dona, a l'Urquinaona, la raó a's que sostenen que la "vedette" és necessària. Què fóra d'aquest film sense William Powell?

"Milicias de paz" fa riure de la mateixa manera que feien riure abans, al teatre, les comèdies de Melitón González. La gràcia dels alemanys és sempre que—com feixuc, difícil de digerir. Quina diferència amb el còmic de les cançonetes i il·lustrades de Max Fleicher que serveixen al Coliseum com a primer plat!

Pere de l'Espelt

ROMEA

"Angèlica Grelot", comèdia en 3 actes, de Francesc Preses.

"Angèlica Grelot" és una comèdia dolenta, així com sona, i amb totes les lletres. L'autor—pretensiosament i sense res que ho respalli—ens ha parlat d'intellectualismes i del to "normal" que han de tenir les obres que van al públic. En "Angèlica Grelot" no hi ha res intel·ligent, ja no diem intel·lectual ni que pugui

esdevenir-ho. El to normal de la comèdia és un to poca-solta i que pot fer riure molta gent 1525 vegades—un rècord—, o 1838 si es vol, però que mai no farà riure ningú d'una manera digna, amb autèntica rialla.

El divertiment que dona "Angèlica Grelot" és un divertiment primari, anal·fabet, no mou cap dels ressorts de l'humor autèntic. Agafeu Mark Twain, i veureu com fa riure. Agafeu, per veure com Corteline fa riure, la "Grenouille sauteuse" o "Bouboroché". Agafeu també Alphonse Allais. En podríem citar molts d'altres.

Si no vivim entre indocumentats, fa escruixir que es pugui parlar de teatre català nou i de noves directives davant d'una obra tronada com "Angèlica Grelot"—gat per llebre autèntic—, gènere Màntua i Roure. El suat embolic de l'home que fa passar per seva la dona que no ho és, serveix de nus a l'obra. I ni l'escull no s'ha pogut estalviar de no fer sortir personatges únicament per a aconseguir allò de l'"embolica, que fa fort". L'oncle d'Angèlica n'és una mostra. Fa uns anys que el "Pare vosté la burra, amic", fou un èxit de teatre valencià d'embolic. Encara fa molts més anys que el teatre francès i castellà van plens d'aquesta mena d'obres. Franquesa—el vell empresari—portà traduccions d'obres d'un i altre teatre per a "enriquir" el de Catalunya i fer bullir l'olla. Ara—beneïda subvenció!—, l'empresa del Romea fa el mateix, i el seu autor de la darrera fornada ens pot dir que fa un "teatre d'humor, una mica irònic i comprensiu" per a renovar l'escena catalana. Ah! Per a justificar això de la renovació, els panegiristes de Preses ens assabenten que Preses coneix molt teatre estranger. No ho sembla. I si és cert que el coneix, no val la pena, si no li ha

de servir per a altra cosa que per a escriure Angèliques Grelots.

L'únic mèrit de Preses és el d'haver pogut portar a l'escenari de Romea les camises que tenia destinades a l'Espanyol. Ja es pot anar al Romea—respectuos i conservador—a veure camises. Primer pas per a arribar al teatre sonor, que—malgrat la subvenció—, es veu que a tota pressa manca als empresaris. Adhuc, per aquest camí, es podrà arribar a una "La reina ha relligat" normal i respectuosa. Pobre Teatre Català, temple de mercaders!

"Angèlica Grelot" és ben jugada per Gimbernat, Tor, Amorós i Vinyas. Molt bé la Morató, la Morera i la Guart. Maria Vila, en el seu paper d'"Angèlica", ens féu plorar les 1525 vegades que l'Angèlica Grelot del senyor Preses, segons l'empresa, fa riure els espectadors.

POLIORAMA

Lluiseta Esteso. Té una picantor de clavell i una gràcia de guitarra. Finament còmica, i senyorívolment vestida, ens fa acceptar la seva frivolitat com un present reposador.

No és aigua per a la set. Es una copeta de pippermint. Ja, abans que us begueu el licor, sentiu en la boca una mena de verdor mofeta i perfumada.

WORK

ES DIU...

Que En Pep Viñas forma companyia per a Filipines, a base de gènere frívol.

Per ara passen de cinc-cents els còmics que raspallen el gran Viñas perquè els dugui a passar el "charco".

✱

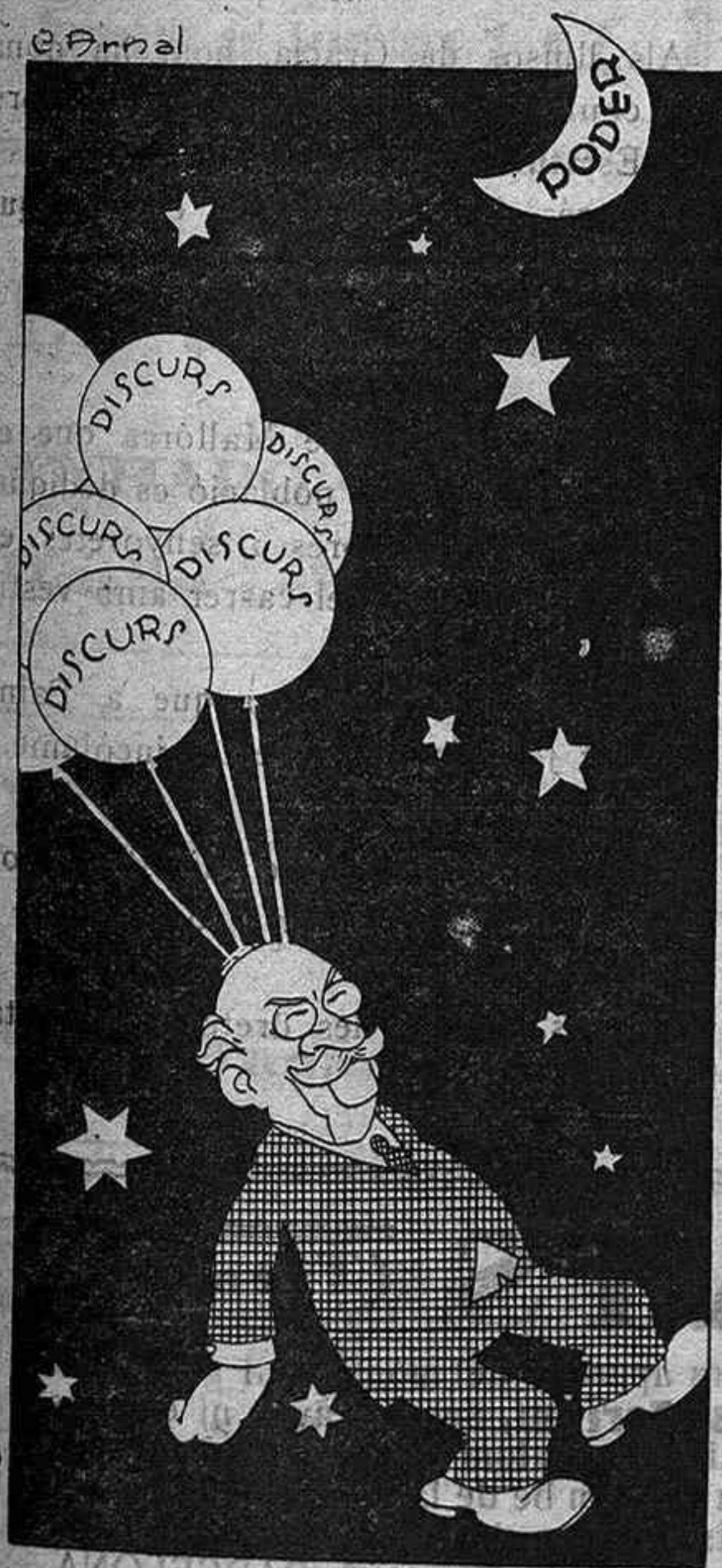
Que el gran Canals prepara la llista d'actors per a la pròxima temporada de teatre català.

No! Fan obrir l'ull, 10.000 pessetes de subvenció.

Recordant aquells temps

—Ai, que ja no em tornaré a veure així, mai més!

—A l'altre que faci, ja hi sóc!..

—A aquesta loteria n.º 29, de la Via Laietana, 51, li haurem de fer un monument com aquest.

—Per què?

—Figura't que en el sorteig extraordinari va repartir la grossa amb els seus set millions i mig, i en aquest darrer sorteig el tercer premi de

70.000 pessetes

molts del centenar i un sens fi de premis petits.

Recordau-ho:

LOTERIA n.º 29

Martí Salvá

Laietana, 51

Que la majoria d'actors no estan conformes amb la subvenció donada per la Generalitat a Romea.

La majoria d'actors... i d'"empresaris".

✽

Que al "Cómico" segueix portant-hi gent la companyia mexicana.

No serà tant...

✽

Que "El huevo de Colón" ha sortit de "tournée".

I que en arribar a Pompeya, "el huevo" es va esquarterar.

✽

Que al Victoria passen coses que fan sospitar final de temporada.

Es clar, i és que els ous, en venir la calor, es passen.

✽

Que la companyia de la Visita López va a Palma per una curta temporada.

Tractant-se de la companyia de temporers, la temporada ha d'ésser curta.

✽

Que s'ha casat el nostre bon amic i excellent actor Alarma amb la senyoreta Astorc, aplaudida ingènua de la companyia d'Alfons Roure.

Desitgem a la parella d'artistes una llarga lluna de mel.

BRIK

Ahir, festa del Corpus. Festa barceloníssima.

Segur que si haguéssim comptat els draps dels balcons, n'hi hauríem trobat molts més que quan l'aniversari de la República.

✽

Cal recordar que tots aquests senyors són enemics de l'Estatut:

Royo Villanova,
Miguel de Unamuno,
Doctor Albiñana,
Juan José Cadenas,
Miguel Maura,
Romanones.

I aquests diaris:

"A B C",
"El Debate",
"El Imparcial".

Aquests són els enemics de la República, amics de la monarquia pudent, aquests que ens creuen uns rucs, el millor que els podem donar és una guitza.

✽

En tot el que va de setmana no s'ha rebut cap carta del senyor Cambó.

Els de la "Bernat Metge" deuen estar desesperats.

✽

Llegim en un editorial de "La Veu": "Catalunya ha estat sempre terra de lleialtat, terra de llibertat."
Sí, malgrat la Lliga.

✽

Als lluisos de Gràcia, hom ha donat una conferència sobre el tema: "Després de l'Estatut".

Després de l'Estatut, cal esperar que, sense jesuïtes, els lluisos recobriran la seva innocència.

✽

Diuen de Palma de Mallorca que els municipals d'aquella població es dediquen a detenir les senyores i senyoretetes estrangeres que van pel carrer amb vestits massa lleugers.

Ho lamentem: es veu que a Palma l'esperit jesuític hi ha restat incòlume.

✽

D'una "manchette" de "El Progreso": "Las derechas viven consagradas a sembrar vientos".

No res, homes; les dretes sempre tan bacones...

HERNIATS (Trencats)

Tingueu sempre present que els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnies són els de la **Casa Torrenç**, sense traves ni elàstics engorrosos de cap mena; no molesten ni fan embalum i s'emmotllen com uns guants. Homes, dones i nens, han d'usa-ne. En bé de la vostra salut no heu de comprar mals braguers ni embenats de cap mena sense abans visitar aquesta casa: **13, Carrer de la Unió, 13, Casa Torrenç, BARCELONA.**

MOLTA CURA A NO EQUIVOCAR-VOS DE CASA

Cal recordar també que aquests altres són amics de Catalunya i de l'Estatut:

Alcalà Zamora,
Manuel Azaña,
Luis Bello.

A tots ells una forta abraçada, una regió a la seva disposició i un plat a la nostra taula.

✱

El senyor Lluís Jordà parla, a "E' Matí", de "La bellesa de la llar humil". No res, un Sagrat Cor, tres estampetes i una palma al balcó. Catòlics i cursilets... però honorats.

Ha estat dissolt el Cos eclesiàstic de l'exèrcit.

Una manera de dignificar l'exèrcit i els mateixos eclesiàstics.

✱

El cucurulla Ventosa — cucurulla i ex-ministre — diu que ha donat l'última conferència.

Ara sí que respirarem tranquils.

✱

El senyor Lerroux ha recomanat a les esquerres que aprenguin de les dretes cortesia i bona educació.

Com es coneix que "Don Alacandru" es tracta, ara, amb gent de pes!

Resposes pagades

J. A. M.—No pot anar.

Ll. A. J.—Sentint-ho, li diem el mateix.

J. S. B.—Tampoc no pot publicar-se.

R. F. J.—Com podeu veure, si llegiu el nostre setmanari, fa temps que hem suprimit aquella secció. De totes maneres, la vostra novel·leta ens ha plagut força.

E. R.—Les poesies—ja no cal dir-ho— aniran. I gràcies. Però us recomanem que no traduïu. Vós no en teniu necessitat, perquè ja ho feu prou bé.

Imp. "L'Esquella". -- Om, 8, Barcelona

**Carnso, Fleca, Tifo
Schipa, Pau Casals,
Sagl-Barba, etc., etc.**

Totes les celebritats impressionen en discos

**La voz
de su amo**

Companya del Gramòfono, S. A. E.

EROTYL

Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estircina, ni fòsfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

La terrible feridura

(APOPLEXIA)

S'evita i cura amb el famós

ANTIAPOPLECTIC VALLVERDÚ

Flascó, 10 pessetes, a totes les farmàcies

Detalls: Laboratoris K L A M - Reus

CLINICA GALLEGO

Carrer Nou de la Rambla, 18 - Telèfon 24055

Vies urinàries Consulta de 10 a 1 i de 4 a 7
Festius: de 10 a 1

**Pell - Sífilis - Pròstata - Matriu
Electroteràpia - Impotència**

Mobles i Matalassos

A TERMINIS i SENSE FIADOR

Santa Anna, 18 Barcelona

Restaurant CASA JOAN

El més popular i acreditat

LA CASA DE LA PAELLA VALENCIANA
(Especialitat de la casa)

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23 Telèfon 23692

Vila-Vilà MOULIN-ROUGE Telèfon 93 195 31261

Paral·lel - LE MUSIC-HALL DE LES CARES BONIQUES
(Empresa Casadevall)

GRAN COLISEU DE VARIETATS - ART - FRIVOLITAT

Entre altres bel·leses es destaquen les simpàtiques artistes TINA MIRAMAR, JULITA PENALTY, HENRI SOLER, HERMANAS DALIA, ROSITA DE ORO, WILDESON (Belga), campiona del Món de resistència, balls rítmics-plàstics; LIDIA VELASCO, bella cançonista; CARMÉ SANCHEZ, elegant escultora.

Eva Segura, capriciosa tanagra; Victòria Núñez, ballarina de gran bel·lesa; GERMANES NEGRI, dominadores de l'art, creacions inimitables: SARAH, parella de balls acrobàtics.

GERMANES NAVARRO

Càtedra de frivolitat

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companya de vodevil i espectacles moderns de
JOSEP SANTPERE

Avui, divendres nit, i totes les nits: L'èxit de l'any,
LA REINA HA REL·LISCAT
Llibre d'ALFONS ROURE Música de J. M. TORRENTS
Es despatxa a tots els Centres de Localitats

TEATRE COMIC

Gran Companya Mexicana d'Atraccions i Revistes típiques
LUPE RIVAS CACHO

Avui, divendres, estrena a Barcelona de la revista

EL DESNUDO IMPERA

Es despatxa a tots els Centres de Localitats

BA-TA-CLAN

Marquès del Duero, 85 - Tel. 31374
Tarda a les 3,30 :: Nit a les 9,30

El millor programa de varietés - 60 ARTISTES - Joventut,
Art, Luxe, Bellesa, Distinció-ESTER-LUCENTINA-A. ESTEVE
M. VILLANOVA - GERMANES GIMENO - MARINA LÓPEZ

Zaraha - Lluïseta Muñoz - Miss Varietés - Maruja Amaranto

TRIO LANTHOS

Tots els dies un alegre vodevil - Dancing d'1 a 4 matinada

ROYAL CONCERT

Marquès del Duero, 106 - Telèfon 20384
Direcció artística: LEOPOLD MORAL

El Music-Hall de les cares boniques
Cabaret d'1 a 4 matinada
ORQUESTINA REMEN WARTY i P. GALLO

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
DETALLS PER PROGRAMES

VIES URINÀRIES

Curació especial garantitzada i ràpida de la blenorràgia i les
seves complicacions - Avariosis, Pell, Morenes, Diatèrmia

CLINICA FONTOVA

Carrer Nou de la Rambla, 4 (abans Conde del Asalto)
D'11 a 1 i de 5 a 7 Econòmica, de 7 a 9

La casa BASTIDA s'engrandeix

Passeig de Gràcia, 18 :: Telèfon 15247 :: BARCELONA

GRAN BASAR DE SASTRERIA Sistema Nordamericà

El secret del nostre èxit és degut a tres raons: 1. La fórmula d'un nou estil aplicat a l'art del vestit. - 2. Tenir sempre disponible el vostre vestit, tant gran com petit, amb gustos seriosos i en gran fantasia. - 3. L'organització de la fabricació i venda directa al comprador i escrupolosament amb un petit benefici.

Som els que va implantar i facilitar el vestit amb la major elegància i la més incompetent baratura, evitant acudir als sastres de mida que, amb els seus preus elevats, era impossible seguir els corrents de la moda. Oferim en la nostra SECCIÓ DE SASTRERIA la següent norma de preus:

Vestits confeccionats, tipus reclam.	des de 10 pessetes fins a 30 pessetes
Vestits confeccionats, qualitat superior.	des de 40 pessetes fins a 75 pessetes
Vestits a mida, en qualitats econòmiques.	des de 30 pessetes fins a 60 pessetes
Vestits a mida, gèneres de gran fantasia.	des de 50 pessetes fins a 100 pessetes
Pantalons econòmics.	des de 5 pessetes
Pantalons fantasia.	des de 8 pessetes

Els nostres avantatges amb preu de liquidació els veureu demostrats amb els nombrosos maniqués que als nostres aparadors exhibim, amb models d'estil i gust modern. Això fa que ens engrandim i que la nostra venda vagi sempre en augment.

L'amplitud de les nostres existències arriba fins a les qualitats més selectes i luxoses, sempre amb una gran dif. rència de preus més barats.

En casos de necessitat, tenim muntada una SECCIÓ DE CONFECCIÓ A MIDA, que ens permet lliurar els encàrrecs a les quatre hores.

SECCIÓ DE CAMISERIA

Camises blanques	des de 3,95 pessetes	Camises popelin.	des de 6,95 pessetes
Camises percala.	des de 4,95 pessetes	Calçotets	des de 1,95 pessetes

Preus que regeixen a altres Seccions de la Casa

Impermeables	des de 15 pessetes	Cinturons	des de 0,95 pessetes
Trinxeres	des de 10 pessetes	Lligacames.	des de 0,50 pessetes
Americanes punt	des de 20 pessetes	Mocadors butxaca.	des de 0,50 pessetes
Americanes esport	des de 15 pessetes	Mitjons fantasia.	des de 0,95 pessetes
Guardapols	des de 5,95 ptes.	Tirants	des de 0,95 pessetes
Gorres	des de 0,50 ptes.	Païames.	des de 3 pessetes

Obsequiem els nostres clients amb segells d'Estalvi Popular, de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvi, i altres diversos presents, segons l'import de les compres.

NOTA.—Els que de fora Barcelona vulguin servir-se de la nostra casa, poden escriure, i adjuntant 0,25 pessetes, en segells, rebran mostres, figurins i un sistema especial per a prendre's les mides, amb les instruccions necessàries, per tal de rebre l'encàrrec abans dels sis dies.

No deixeu de comprar les tres obres de l'any
La verdad de la Francmasoneria - Per la justicia i per la llibertat - Les cadenes d'Eva

LLIBRERIA ESPANYOLA D'ANTONI LOPEZ

Rambla del Mig, número 20

BARCELONA

Telèfon número 18692

Darrers llibres que han sortit

La veritat de la Francmasoneria. - Ramón Díaz

Indudablement serà el èxito del any el llibre del Maestro Masón, porque en este llibre se describe toda la veritat y es a la vez una fuerte réplica al llibre del Pbro. Tusquets. Un llibre que todos leerán.

Per la justícia i per la llibertat. - Lluís Capdevila

El valent batallador de la ploma, el que diu la veritat per damunt de tot, ha compilat en aquest llibre una sèrie de treballs vibrants; el que més es destaca entre ells és el retrat del Borbó.

Les cadenes d'Eva. - Domènec Guansé

Aquesta novel·la que ha escrit Guansé és una de les obres que ha obtingut millor acollida entre el públic en la Diada del Llibre d'enguany, per la seva prosa brillant.

Ocho meses y un día en el Gobierno Civil. - Francisco Madrid

Este llibre es interesantísimo por su valor documental. Francisco Madrid, el inquieto, el infatigable periodista y escritor, ha alcanzado un èxito con este llibre.

◆ DICCIONARI Català-Castellà Castellà-Català ◆

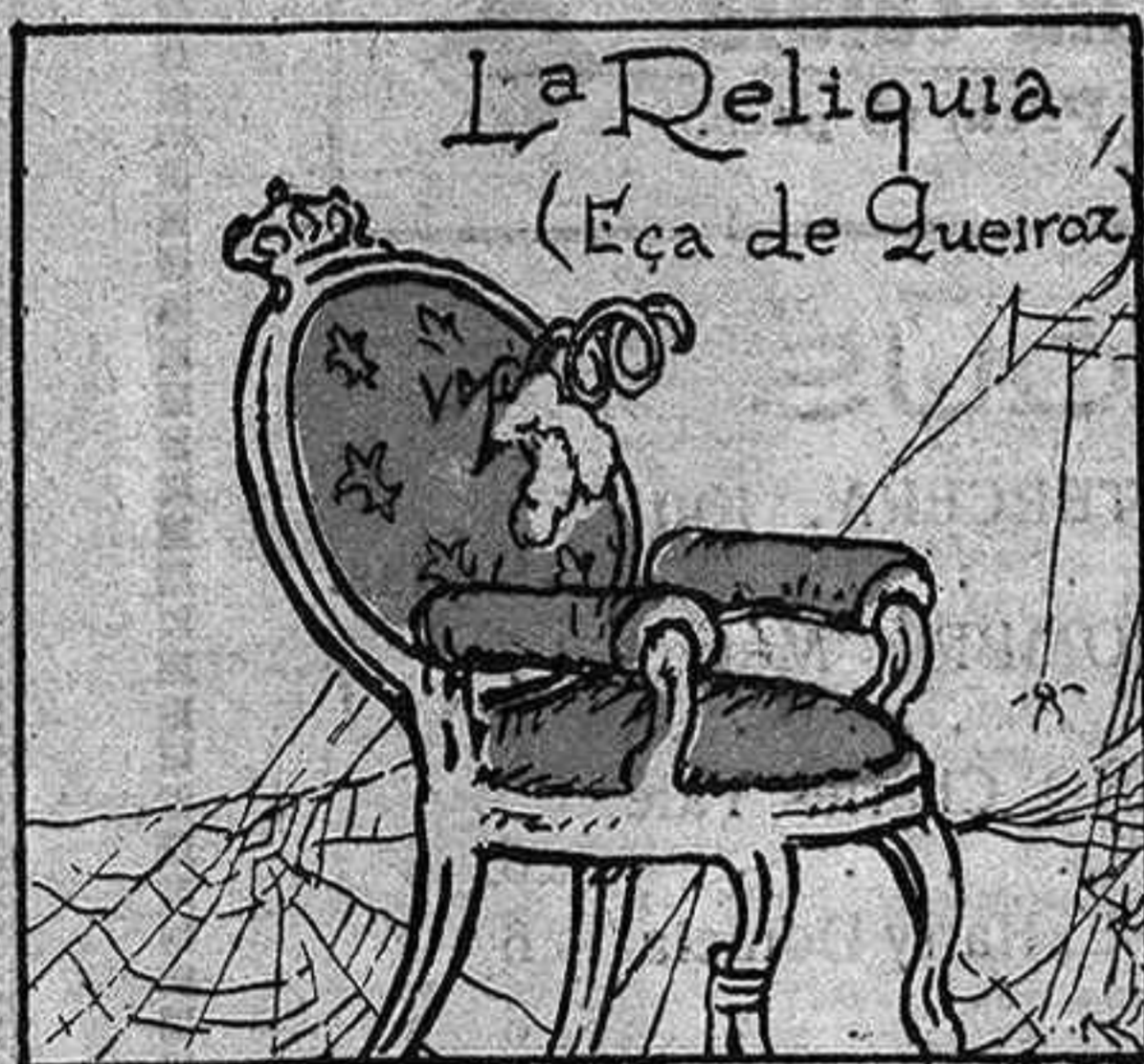
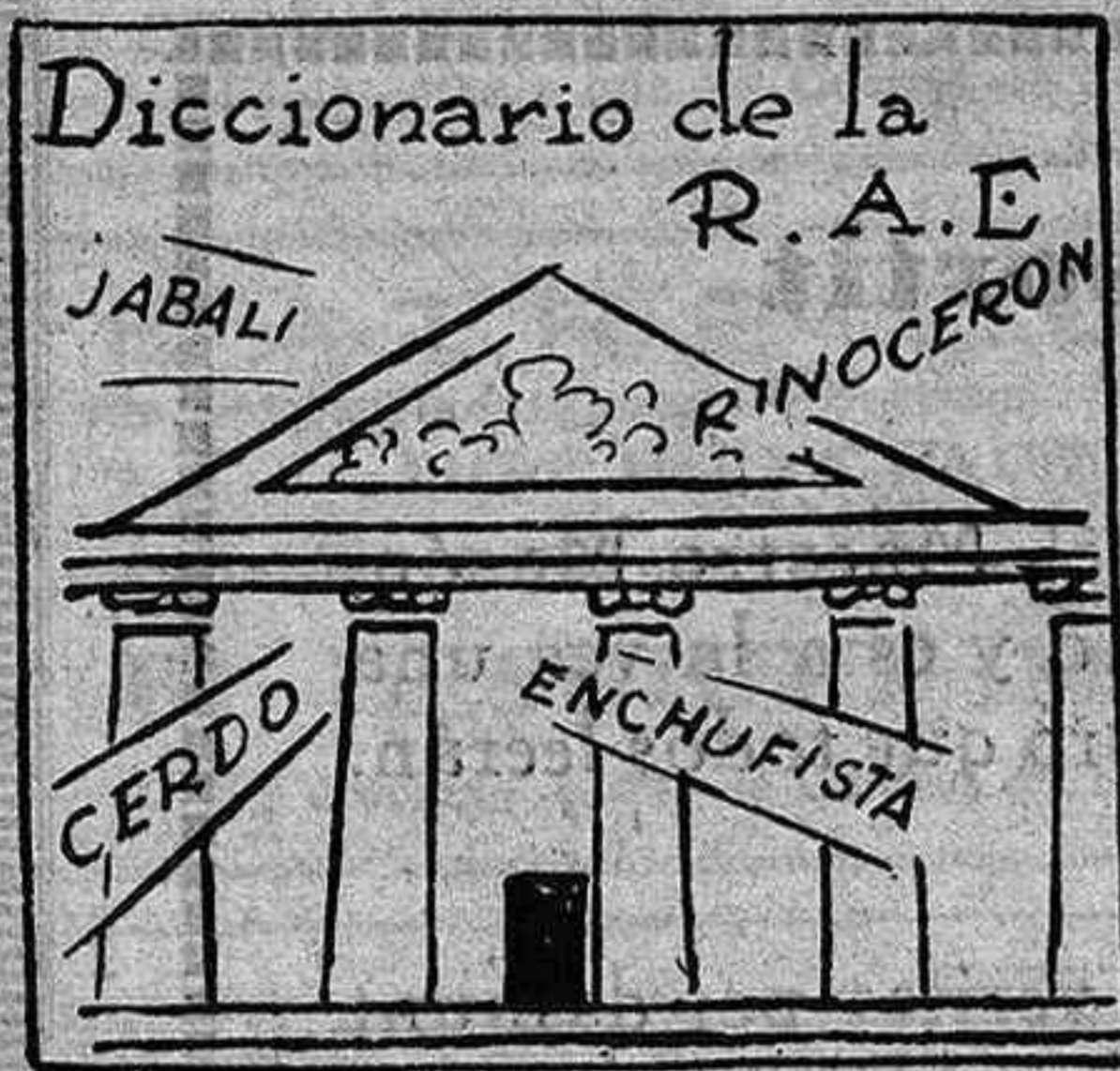
Per A. ROVIRA I VIRGILI

Preu: 15 ptes.

ALTRES LLIBRES NOUS

LAIA, Salvador Espriu.	4 ptas.	PASAJEROS DE TERCERA, Kurt Klaeber.	6 ptas.
VINT ANYS, Carles Soldevila (poesies)	2 »	LA CALLE SIN NOMBRE, Marvel Aymé	6 »
CELÍSTIA, J. Roig i Raventós.	5 »	HA NACIDO UN NIÑO, Charles Yale Harrison.	5 »
FILOSOFIA I CULTURA, Serra Hun- ter	»	EL FALSO PRÍNCIPE, Harry Domela.	6 »
A BORDO HAY UNA MUJER, Caba- llero del Mar	»	ZOLA, H. Barbusse	6 »
LA COQUITO, J. Belda, ilustrada por Bosch	6 »	FIN Y PRINCIPIO, H. Zur Muhlen. . .	5 »
INICIACIÓN EN LA VIDA SEXUAL.	7 »	MEMORIAS DE UN BARBERO, G. Ghermanetto	6 »
EVA, Carles Soldevila.	5 »	LA REVOLUCIÓN ESPAÑOLA, J. Maurín	5 »
L'HEREU, Prudenci Bertrana (Premi Crexells 1931)	5 »	LA CONQUISTA DEL TRIGO POR LOS SOVIETS, Anna Louise Stong	6 »
EL INFIERNO, H. Barbusse	6 »	LA CIENCIA EN EL PAÍS DE LOS SOVIETS, I. G. Crowter	4 »
EL SECRETO DE LOS RAYOS IN- FRARROJOS, A. Tolstoi	6 »	DÍAS DE INFANCIA, Máximo Gorki.	10 »
EL HIMNO ESLAVO, F. C. Weiskopf.	5 »		
LA CALLE SIN SOL, N. Tokunaga . . .	6 »		

NOTA. Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem de pèrdues si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponals se'ls atorguen descomptes.

Bibliografia il·lustrada

Projectes de portades editorials.